

Karampana

CIJENA
8
KRUNA

Izlazi iza svakog poraza

Rukopise dajemo za ratne izještaje

Godina 300

KOTOR, 3 veljače (21 januara) 1941

Broj 00

Refulada sa kotorskih kontrada

ŠJORE I ŠJORI,

Poručila sam vam još lanik da ću nastaviti i ove godine onu pustu diraduru kroz kotorske kanižele; ove godine mi onaj pusti batoč malo smeta jer se napola osušio, a kako i nebi, jadni bili, od velike skupoće je gladan, nema što da jede, pa je izgubio svu šuštanu...

Alora, freške sam arije ufatila od lanika. Prije nego sam pošla u rondu počela sam doma prevrćati neke fotografije i moja pisma, pa sam našla fotografiju jedne „šinjorine“. To je bilo baš kad sam putovala na jednom našem lijepom i bijelom vaperu za Kaštelnovi. Bio je divan ljetni dan, vaper pun furešte čeljadi. Uzela sam aparat i namjestila ga na noge da baš fotografiram Trešorele. Taman u tom momentu kad sam htjela škljocnut izašla je ova iz kamare od makinište, tako da sam mjesto Trešorele ufatila nju. Malo potla nje izašao je i makiništa, zapitala sam ga koja je ona gospodica, ali on čim me vidio pobjegao je. Muku sam mučila da pogodim koja je. Kakva je a, kako su joj debele g....., a bječve ima sve do vrha..., a kad sam ja bila u „forcu“ nijesam od svega toga imala ništa, samo što sam bila — poštenija od ove...

Pošla sam vi prema dardinu i stigla unutra, taman kad je jedan „torpedo“ pogodio onu mladu „krstaricu“... Ona je izdržala — ali na veliko čudo — „torpedo“ se ingropao. „Krstarica“ je bila na velike muke, pa je zvala pomoć. Došla je kontrola „za nemiješanje“ pa su „krstaricu“ zajedno sa „torpedom“ doremućali u porat na degropavanje i tamo ga na sve jade izvadili a „krstaricu“ popravili da može nastaviti krstarenje... Kad sam ovo videla, ja sam iz ove „blokade“ finula preko Račete i Parila i arivala u prvu kaniželu. Tu sam aločala kotorskog škartoca de trči za neka-

kvom ženskom, ali mu nije uspjelo; jer je od velike preše pao u jedan mistio šporke -lisije, tako da su mu se one 40 dinara prosule a cigareti i buli skvasili. „Kuku meni“, kaže on. Pošo je plaćući doma. U velike kroke sam došla na pjacu od mlijeka i svrnula u Ljubeznu na jednu travaricu. Tu su stari kotorani na šporku užancu igrali na karte trešete i svadali se radi one puste patine. Nije bilo je svada stala, jer se pjavio „felbeor“ od „kanižele“ i trči za ženskama, počeo je da diže moju trpezu u zubeve i prevrnuo mi travaricu. Iza toga sam krenula put Korde te sam samo provirila i videla Steva „in capoto di potesta“, kako priča sa Lisicom i žali se na šjatiku u nogama, nijesam ga htjela zadijevati pa sam krenula dalje. Na kanton od ulice videla sam Toma, žali mi se siromah da ide slabo sa ovom rumentinicom, a što je još gore da je izgubio hiljadu dinara, e pravo da vam kažem nijesam mogla vjerovati. Pošto sam bila ogladnjela krenula sam da kupim kobasice, ali sam čula bruku u butigu pa mi se nije dalo poč. Tako idući arivala sam na pjacu od rive, malo što se nijesam dešperala a kako i nebi. Jakov stavio u veltrine žveljarine jer nema zlata; Bata napunio ventrine sa zogatulama kao da oće da čini konkorenciju Dorđu. Tako fisa-jući počelo je da daždi, a kako nijesam imala lumbrelu potrčala sam i sklonila se kod mog Roberta. Našla sam ga u konfužiju de traži ključeve od vetrine, a i nečudimmu se, uvijek mu je puna butiga čejadi, što ga nepuštaju na miru, kolap ih ufatio. Pošla sam u komerciju da popijem kafu. Neki momak me je stalno pizdrio, promislila sam u sebe da se u mene staru nije inamurao. Prošla sam pored Vinka, nijesam ga htjela konfondit jer je lustravao medalje za festu. Došla sam do fabrike od kandela. I on mi

se žali da neide dobro, ali se tješi, dokazivajući mi: „La vedara che questo ista tutti gavaremo lavoro“ (videt ćete da ćemo ovo ljeto imati svi posla). Pošla sam od njega ča. Tako idući, arivala sam do lva te ga pozdravila ali me nije obadao jer je u velikoj premuri, napravljao a tuta forca centilene, mora siromah da se indenja. Uputila sam se dalje, pa sam ti sreła Krika, pitala sam ga „kako mu ide, „bene, bene si lavora si chiappa le flike“. Fala bogu da jedan kaže da mu dobro ide. U prolazu sam sreła Vicka i on kuka mižeriju, opazila sam da ne nosi onu veliku kofu za špenzu pitala sam i rekao mi je da mu se zbužala od peza.

Prošla sam mimo Đorđa i videla ga na vrata i s njim proćakulala pa sam mu čestitala na unapređenje, a i zaslužio je siromah, bio šilok ili burra, on se uvijek obuče za feštu, mislim u sebi, to su pravi patrioti. Tomo kao obično: „de si mila, kako si mila“, mislim da nema trgovca koji ima ljepšu manijeru od njega. Žalio mi se siromah kako nesmiije preko ure držat otvorenu butigu, pa da nije ni čudo da koja (mušterija) izade kroz magazin od butige. A nije ni Bepulako, morao je na forcu da kreši rakiju, jer nije mogao naći duste bicerine. Đorđe uvijek ži... ili... ili... ili... akša istuče ti on dornadu. Htjela sam se najaviti Tonu barbieru, ali nijesam bila sigurna da će biti sam u butigu, pa nebi čela da mu smetam jer znam kako mu je, i ja sam bila mlada, pa sam svratila kod Mimina, kad unutra on se s nekim sramoti i dobacuje: „Pusti ti, polako, videt ćeš kasnije, nas ima četrdesetišest milijuna“ (kao zečeva, op. sl.). Potla sam razumjela da se kontrastaju od rata, dao ponio i njih i rat i kome je dobra donio.

Počelo se smrkavat a bila sam se umorila od diravanja, pa sam pošla put doma, ali taman neče u moju kontradu čula sam nekakvi mukli glas de viče: „Marija-a, Marija, pušti me vanka, da podem na čašu vina“. Nijesam mogla znat koje to bio. Kad sam došla doma opet sam počela premećat moje fotografije pa sam vam našla i ovog austriskog žandara-cuksfirera, moju staru ljubav, onda velikog austrijanca, a sada opet velikog patriotu... Uh, izrekla sam se mlogo o njemu. Drugi put ću vam donijeti još koju fotografiju, pa da vidite kakvijeh đevojaka ima. A sada, arivederći do druge moje dirade.

Vaša stara „KARAMPANA“

* * *

Neženjeni čujte čudo
 Udaje se Karampana
 Za svojega urednika
 Davno mu se dopala
 Al kuraži ne imaše
 Da zaprosi njenu ruku.
 Već tu skoro ove zime,
 Sjedijahu pri odžaku
 Ona plete, on je gleda.
 Dok će Čolan Duka reći
 Čuj me djevo Karampano,
 Odavna te volim jako,
 Ime mi je tvoje slatko.
 Kroz tebe me pozna Boka.
 Pa da nebi neko drugi,
 Srce moje ja ti nudim.
 Zaplaka se Karampana,
 Od radosti suze lije,
 Pa mu ruke dade dvije.
 Svadbu, svati uglaviše
 Kuma kume jera Jova
 A za druge lako ti je.

Stoliv

I
 Dva februara nijesu biti šala
 Kako kaže Kate Karampana
 Samo da me pusti mirovati
 Neće li me sada prepasati

II
 Sve mi prijeti da ćemo plakati
 Da ću se nje do smrti sjećati
 Da je bilo nekih pantomina
 Smojim kumom zbog mojega sina

III
 Jer on voli biti olordista
 Drugi mlađi biće motorista
 To su moji mali muškardini
 Sposobni su zasve vrlo fini

IV
 Jesi li se dragica sudbi pomirio
 Što ti je bilo na srcu nijesi doživio
 Ražnjić što si ubrao prije godine dana
 Zeko ti je u brdu nemati mejdana

V
 Milan ti se ostrani od te vaše bande
 Sakuptese mlađani svirajte mu gajde
 Svirajtemu sudbini, žalosna mu majka
 Nazdravte mu mnogaja iz praznih čaša

Kotor

I
 Nema cvijeta od garofulina
 na ovome svijetu.
 Ni mlađića što Špireta
 u ovom stoljeću.

II
 Kad zapiva na radiu
 kod našega Marka.
 Da izletu od radosti
 iz gostione vanka.

III
 Jedna guska druga uska
 treća jarebica.
 Dvije krave i dva vola
 kud pamet moja

IV
 Pero svira u pjate
 inateže žice.
 A naš Vlado što je u program
 pod trpezu piše.

Muo

I
 Nema cukra niti masti
 A ni makarula,
 Nestalo je rezervista
 Što ću jedna druga

II
 Cuksviren mi ne donosi
 Nema puste ključe
 Da pod mantel svaku veče
 Nešto mi dovuče

III
 Oteo ih oni stari
 Čim je tamo došo
 Sada moram gladovati
 Što je bilo to je prošlo

Prćanj

Baš onamo napred od ferala
 Vidim često našega uljara
 Kako češe onu za košete
 Nek dolazi što je kome stalo
 Kad je samo meni dobro upalo
 Neka šika ja sam njemu draga
 Neka pumpa gumu sprijeda i straga

Prije . . .

* * *
Dobru feštu želim svima
Koliko Vas u gradu ima
To su Vam riječi bez kakve mane
A i kako nebi kad su od Karampane

Novog ima ovdje svašta
Poskupila mast i pašta
Poskupila kafa i riža
Svemu je kriva ova kriza

Trgovci Vam muku muče
Da ovog što više naruče
Da podmire mušterije
I ako zarade nije

Brijač Vam se često žali
Da mu posla ovdje fali
A još gore što je došlo
U rezervu sve je pošlo

Samo jedan braćo nije
Premda on se baš ne krije
Za trešete on se sprema
Čto dan u dućan drema

Urari se baš ne žale
Posla ima oni se fale
Al daleko da Vam lažu
Pukla šusta oni kažu

Postolaru kao vazda
Lako nije biti gazda
Jer na ovu krizu kletu
Nemožeš ni pribit petu

Maranguni baš su sada
Umorni od posla i rada
Jer kad njima bura puya
Na popravak idu škura

Gostione dobro rade
Pare oni Vam zarade
Jer od kad je bila zima
Prođalo se više vina

Fotografima kao ikad
Kriza njima nije nikad
Svaku oni znadu pozu
I naplatit dobru dozu

Krojači Vam baš od oka
Znadu udesit oba boka
Da Vam vestit dobro stoji
Ali zatim pare broji

Pekarima je znajte sada
Gore braćo nego ikada
Ko da muče muku neku
Što narodni hljebac peku

. . . a sada veliki „patriota“

I

Sve mi dobro prija
Zna mi se na lice
Još kad šešir skinem
Ključ sa bradavice

II

Nema više sreće
Da se tuče žica
Da se spasedaje
Markov vrt do andrića

III

Ostaro sam više
Ko šareno jare
Što će radit sade
Moje dvije frajle

IV

Svuda nos uturam
Sve za puste pare
Al mi više nema
Izdale su me zadnje

V

Mislio sam sada
To mi je bila nada
Da ću opet sjesti
Gdje sam sjedo vazda

Mislila Marija, daje voli
Andrija
Saznao Andrija, da ne vredi
Marija

— Teško bati kad mu seka tuče
„žicu“.

— Teže seji kad je bratac bira za
„kraljicu“.

Najnoviji šlager koji će se ovog
ljeta svirati ispred kafane, a napisao
sam ga u čast jednog propalog kuće-
gazde, noseći naslov: „Ipak si mi bi-
la mila i draga iako si bez grilja i
skala“.

Dajem vam poštnu riječ pobjego
bih u Afriku da ne gledam ove Zulu-
kafere koji samo pričaju o tradiciji, a
odavno nemaju ništa sa tradicijom. I
da, slučajno, nemam duplu kotu, ne-
bih dobio ni za piće.

Neka nam Bog poživi Tripa i Dok-
tora pa će te vidjet da će biti za ni-
šta med i kokoške.

BOGDAŠIĆ:

Da nije krsne slave
Bio bi crveni Hrvat
Brko

DOBROTA:

„Da nas Crna Gora ne vuče sebi
Mi bi davno polećeli“
Sotolobrela

LESO: *Bedinir*

„Ja sam Hrvat, ja sam Hrvat!“

DUŠAN:

„Ja ti bogami nisam kriv“.
Daskal

RISAN:

Iz moje rodoljubne pjevanije:
„I uopće mi seljaci,
Ne trebamo ko građani
Da s' hranimo i odjevamo
Jer je njima namjenjeno
Pa recimo da imamo,
Svu opskrbu građanina
Opet u svem' izgledamo
Čudni, grdni i smiješni“.
Radojica Lazarević

LASTVA:

„Da mi neko nade glavu na putu
nebi znao od čega je“.
Jozo

TIVAT:

„Nekome vlast a nekome prava
A nama je dosta i zastava,
Jer nam Šime usred svake klime
Znade naše zaštititi ime“
Škanata Niko

DOBROTA:

STOLIV:

* * *

Još će se neko naći u Kotoru, da reče da ništa ne radiim, a ja sam Vam apotekar, sokol, u upravi Crvenog krsta u Odboru za napad iz vazduha, član pjevačkog društva „Jedinstvo“, član pjevačkog društva „Jedinstvo“, major Mornarice, u odboru za svečanosti mornarice, za pokope, vatrogasac i t. d. Svagdje dospijem i svak je zadovoljan s mojim radom.

Vinko

BRZOJAVI:

Brgu — Škaljari

Risan. — Broj pristaša u Risnu otpada, ali zato dobar uspjeh u Krivošijama. Prigodom veselice branja lješnika prisutno je bilo oko dvije hiljade pristalica. Oduševljenje neopisivo, pjevalo se, plesalo i klicalo majci...

Djuro Nikolaj

Benc — Kotor

Bileće. — Radi velikog leda i zime ovamo nestalo krkanje. Pošalji: 3 litra rakije, 2 litra šljivovice, 4 litra klekovače i jedno burence vina. Zapiši sve na stari konat. Veno

Tripo Bankar — Kotor *Bjela*

Split. — Čestitam Ti od srca imendan. Bog Ti dao uspjeha u svemu.
Johanes

NIJE ISTINA

Nije istina da ja neću da ju dopratim uveče do kuće, tobože da se ne vidim i ne izložim u njenom društvu, nego je to ona koja je navikla da putuje svijetom sama, da se ne boji. Mile

Nije istina da mi je dignuta kapa iz radne sobe radi neke sumnje nego pošto su šuste na istoj popustile od uporabe, data je meštru da pojača iste. *Vlaho*

OGLAS

Dobavio sam novu domačicu bjondinu. Toliko je vrijedna da sam kroz ovo malo vremena dobio 20 kila na težini i neću biti više u stanju da je vodim na motorbicikl već ću to preputiti Branku. *MARKO*

DOBAR MLADIĆ

Imam Hubertus Tivar izdanje Fiok šalpu koja ne podnosi pranje Pod vodstvom profera i mladića Sve po redu izabranih fićfirića

KO HOĆE!

— Ko hoće zubove da lomi neka se meni javi na Šuranj.

— Ko hoće da ruke izmasti neka dođe igrati na moje karte. — Škaljari.

— Ko hoće da je vazda trijezan od crvene vode neka se javi Čakulici.

— Ko nezna vješto iskočiti iz auta neka se javi u Grbalj. — Vještak.

— Ko želi vidjeti velikog nezadovoljnika neka se javi Djuru. — Bjelica.

— Ko želi vidjeti cilindar *mesude* nog lord mera nek izade rano na pjacu.

— Ipak sam dao prilog od D'ra 30 — trideset slovom. Major

— Nedajemo nikakve priloge ino-vjerenicima. Wolf

LOVAČKA

— Nepucaj Milo pobogu, nevidiš da je magare.

— Milo opali, a magarac ga pozdravi i...a...i...a. Djuro

Neki vagabundi su opazili da su meštru od mužike iza tratamenta na Lode padali iz rukava bičerinu i pašte kreme kad je na štrumenat pošto da uhvati do-diezis.

Stare mezokane i cilindre prodajem uz najvišu cijenu. Specijalan popust uživaju oni što gledaju kako stoje pitari na prozoru i viseli de koji lencuo.